

I Oldsbergs spår...

...eller

HöstÖstresan 2005

Godkväll och hjärtligt välkomna till årets program av "På vägen". Vi hälsar de tävlande lagen, bussarna 1, 2 och 3 välkomna och så välkomnar vi givetvis även "vägmästaren" Dr. Orientering Peo Bengtsson.

Musiken kommer som vanligt från "vägorkestern" under ledning av Frode Konst, (som de senaste 8 åren haft sin gitarr med sig, men som i år glömde den. Det gjorde dock ingenting för han har aldrig kunnat spela på den).

Då börjar vi ! Vart är vi på väg ?

10 poeng: Vi åker över vatten i kraftig bris, här finns mycket järnek och björnbärsris.

8 poeng: Här det engelska språket man ratar och på TC de tävlande matar.

6 poeng: Vi åker till "Lilleputtländer", finns här orientering ? Jo, det händer.

4 poeng: Nu tar vi oss en sväng, mot VM-kartor med mycket god terräng.

2 poeng: I denna stad kan man åka gondol. Börjar man simma kommer man knappast i mål.

Rätt svar:

10 poeng: Brittiska öerna

8 poeng: Boulogne, Frankrike

6 poeng: Luxemburg och Liechtenstein

4 poeng: Schweiz

2 poeng: Venedig, Italien

Resultatet utfaller så att vi har fått två vinnare, nämligen buss 1 och buss 2, som båda orkade med 15 dagar, medan buss 3 blir trea på 8 dagar.

Vi tackar "vägmästaren" och alla andra för visat intresse och hälsar er välkomna tillbaka nästa säsong.

Nu börjar vi på riktig !

Inledning

När man ska bestämma sig för att åka på HöstÖst, så är det lika bra att göra slag i saken på en gång, dvs anmäla sig i god tid, gärna före vårsäsongens start.

Så blev det inte riktig för mig, men har man åkt 24 resor (i rad) tidigare så behöver jag egentligen inte skicka in någon anmälan. Peo vet att man ändå finns där vid avresan.

Ett litet tips så här i midvintern. Om du redan nu bestämmer dig för att åka med 2006, så vänta inte för länge, det är nämligen så att det kommer att fordras **visum** till nästa resa, och då kan man helt enkelt inte komma med sin anmälan 2 veckor före avresa.

Nog om detta. Nu till själva reseberättelsen. Jag brukar börja med att skriva att det blir svårare och svårare för varje år som går att få i hop något bra. Och, i år är det "sju resor" värre eftersom det var TRE bussar att hålla reda på.

Jag skriver som vanlig i både dåtid och nutid och ibland dessutom blandat. Och det viktigaste av allt: Jag skriver MINA upplevelser och hur jag ser det hela. En del saker tycker du kanske är självklara, men det kan ju vara roligt om du låter dina klubbkamrater ta del av skriften, för dessa är det ju som bekant inte självklart.

I vanlig ordning kommer jag att skriva i dagboksform med massor av tidpunkter och temperaturer att hålla reda på. Men, jag tror att man kan dra sig till minnes på ett lättare sätt då.

Texter

Förutom min egen text så finner du längre bak egna berättelser från Tony Millbrant, Bengt Gustafsson, Lennart Karlsson samt Björn Linnarsjö. Tack för dessa !!!

Här finns även en preliminär resplan från Peo som gäller för 2006 års resa.

Göran Ekebjärs "betraktelser" "Orienterare och andra idrottare" samt "Något om jämställdhet" finns även dessa medtagna.

En hel del limerickar kommer att sättas in och jag hoppas att de kommer på rätt plats. Författarna till dessa är anonyma, mest tack vare att jag i många fall inte kommer ihåg vem jag fått dem av.

Likt de två senaste åren kommer jag även att försöka mig på en liten vers för varje land vi tävlar i.

Alt som är skrivet i *kursiv* stil är skrivet av Frode Konst. Han är ju olikt mig även uppe på nätterna.

Bilder

De bilder som jag har fått är de svart-vita som finns med i slutet. I bildkollaget längre bak är bilderna signerade Rune Carlsson.

Deltagare

När vi var som flest deltagare, på legendarmiddagen i London, så var vi 127 stycken. (Vi kan ha varit 128, jag är osäker på en finländare). Men sammanlagt var vi 130 stycken under resans gång. Tillkommer också Susanne Lüchers och Lasse Pedersens barn så blir vi just den summan, 130.

Resrut

Vi tävlade i följande länder: Tyskland, Holland, England, Nord-Irland (har av mig blivit ett eget land), Irland, Frankrike, Belgien, Luxemburg, Österrike, Liechtenstein, Schweiz och Italien.

Söndag 30 oktober

I behov av "resväskeinköp"

Vi var massor av Stockholmare som sam-

lades vid centralstationen på förmiddagen för att åka med X 2000 till Lund, dit vi skulle ankomma kl. 14.30.

Och, ser man på, en nästan trekvartsfull buss med Ingemar Carlund vid ratten står och väntar på oss. I fjol fick vi vänta en timme i Hässleholm. Efter sedvanliga hälsningskramar till och från så är vi på väg mot den gigantiska Öresundsbron kl. 14.45.

Vid Smålandskavlen lastas in mycket folk, bagage, en flagga och en pumpa. OK Linné bjöd på Mats Troeng. OK Linné skulle under resans gång komplettera sin trupp efterhand som deras löpare blev trötta. Dom kompletterande var Josef Nordlund, Jan Troeng, Thomas Stenström och Annika Björk.

B-landslagslöparane Henrik Eliasson, Lina Persson och Erik Andersson deltog, så som regerande TioMilamästare Pål Skogstjärn och våran grek alias Jens Molin (med Hellas som tidigare klubbadress). Norrmännen var representerat av Jarl Magnus Berge som har stafettmedalj från norska mästerskapet. Dom resenärer som bidrog till åldersdjupet var i första hand Frida Nilsson (D14), Gunnar Nerijus Jacobsen (H16), Erik Skogh (H16), Richard Sjöholm (H16), Magnus Fransson (H14), Rasmus Lüscher (H14) och Robin Perdersen (H12).

Folket finner sig till rätta i bussarna, pynnar upp med flaggor, för anledningen den sovjetiska för att kompensera för de bristfälliga östra resanden. Bävern och konstiga norrmän belade det bakre sätet i den roliga bussen.

Det är beställt färja mellan Rödbby och Puttgarden kl. 18.15 – 19.00 med ”Prinsesse Benedikte” och det var på håret att Marlies Carlund (det var hon som körde nu) lyckades med att hinna med en tidigare båt. Vi missade bara med ett par minuter. Av Smålandskavle- och Skånebussarna syntes inte ett spår. Förmodligen var vi först.

TYSKLAND

*Ingen frukost, ingen dusch
Luktat redan OL, usch
Och på grund av kompistryck
Förtärdes en "gudomlig" dryck*

I Tyskland så öppnades så den första burken av den på färjan inköpta ”resväskan” av gul ”gudomlig” dryck, kallad öl. Så resan mot Bremens förorter i mörkret skull nog gå bra.

Kl. 21.50 kom vi till hotell ”Formula 1” i Bremens utkant och det var bara att förpassa sig till ett tilldelat rum för natten.

Kl. 23.00 kom så de övriga två bussarna insvängandes på gården och nu tilltog åter ett stort kramkalas. De nykomna hade även de försatt sig med ”resväskor” verkade det som.

Norrmännen tog taxi till staden och hann kolla hur man har det i Bremen natten till måndag. Hveteöl var det som serverades i källarlokalen. I matväg var det kebab som stod på dagordningen – i väntan på att bevista Kebabistan i Östra Turkiet. När man kom hen till ”Formula 1” började letande efter toa och dusch som inte fanns på rummet, men i någon sorts låda i gången.

Måndag 31 oktober

Pannlampa på, Frode

Eftersom frukostrummet på hotellet inte tog emot flere än ett 20-tal åt gången så var det medhavd frukost som gällde. Detta visste vi självklart i förväg, så alla var beredda.

Även dom som bättre tycker om varma sandwichar.

Innan avfärd fick vi även stifta bekantskap med de olika busscheferna. I buss 1 (mindre lugna bussen) var Peo Bengtsson chef, i buss 2 (mindre livliga bussen) Roland Of-

rell samt i buss 3 (glyttiga, minst lugna bussen) Bitte Bengtsson.

Kl. 07.00 bar det så av i gryningsljuset mot Osnabrücks SV utkanter för resans första tävling. Efter en sightseeing i Bad Iburg några varv samt *ännu mer sightseeing* (fell-körning fyra gånger) hittar vi till TC där Bernt Wollenberg tar emot oss. Termometern visar på +20 grader.

Gemensam start på OL-kartan "Kleiner Berg" med gaffling och SI-tidtagning var det som gällde. Vi bjöds på "fjärilsorientering" med 2 "bon" på långa och mellan samt ett "bo" på korta banan. Inga större höjdskillnader och relativt rent i terrängen. Följande premiärsegrare korades: Långa **Erik Andersson**, mellan dam **Lina Persson**, mellan herr **Rickard Sjöholm**, korta dam **Kati Nemeth** samt korta herr **Håkan Skogum**.

Här skildes nu våra vägar. Ett par bussar åkte till dusch och mat i Bad Iburg och en buss stannade vid TC där skytteföreningens restaurang bjöd på utsökt lassagne eller stek och den tillhörande "gudomliga" gula drycken. Och dessutom utomhus i sommarvärme.

Kl. 12.30 startades bussarna för färd mot Holland och en ny tävling. Det är 25 mil till Eindhoven och vi hoppas på tävling i dagsljus.

HOLLAND

*Mörkret är på väg att falla
Det vet vi alla
När vi på banan ger oss ut
Frode tog lyset, utan prut*

Det hade blivit lite förberedande mörker, men det är fortfarande 18 grader, när vi efter att ha kvitterat ut en EMIT kunde ge oss ut på platta, i botten sand, och gott framkomliga banor på kartan "Di Zwarte Bergen". Vi startar runt kl. 16.30 och mörkret kommer kl. 17.30. Frode Konst tog det

säkra före det osäkra och tog på sig pannlampan, vilket han behövde. Några ytterligare fick mörker.

Segrade på dagens andra tävling gjorde **Erik Andersson** långa, **Tina Laas** mellan dam, **Per-Åke Nilsson** mellan herr, **Frida Nilsson** korta dam och **Håkan Skogum** korta herr.

Efter dusch och tillförande av vätska i campingplatsens bar (TC alltså), bar det sedan, kl. 18.30 i väg mot färjetterminalen i Hoek van Holland och vi var framme i god tid. Även i Hoek van Holland fanns det bar i terminalen.

Kl. 22.00 stävade "Stena Britannica" ut från hamnen, mot England. Middag på båten, men avsaknad av bar och dansgolv gjorde att sovning påbörjades ganska tidigt.

...men pumpafest blev det på ett högre däck med musikk och dans. Jojje dansade på borden, åtminstone en stund.... Tack va-re duktiga B-vitaminer blev det inga skador.

Tisdag 1 november

29 "pix" för lite vatten

ENGLAND

*När man tittar efter vägen
Finns julskinka i alla lägen
Ingemar fyller 50 år
Oj-oj-oj vad tiden går*

Klockan i Harwich är lite annorlunda när vi åker av båten kl. 06.45 (engelsk tid) för vidare färd mot Birmingham under nästan molnfri himmel och 15 grader på morgonkulan. Der är 30 mil typisk engelsk landskap till vår nästa anhalt. Dessutom väns-tertrafik.

Det enda som "stör" bilden är de mängder av grisfarmar som syns under flera mil.

Här kan man inte lida brist på julskinka.

Marlies ställer upp med varma mackor och kl. 11.30 kommer vi till TC (Före arrangörerna). Vi är nu i Sutton Park, ca 15 km norr om Birmingham.

Tävlingen avgjordes på mörkt grön karta utan höjder. Inne i det gröna var det en hel del järnek och "snubbeltråd" med däremellan snabblopt sandbottenterräng. Vi stämp-lade med stiftklämmor denna dag. Några mystiska kontrollhängningar förekom.

2 pund = 29 svenska kronor för dusch i närbelägen sporthall. Många körde gamla modellen, höststodusch, det vill säga, ingen !

Erik Andersson vann åter långa banan, **Henrik Eliasson** långlångan banan, **Lina Persson** vann mellanplus, **Frida Nilsson** mellanminus och **Kati Nemeth** korta. Tre damegrare altså på fem möjliga banor.

Här kommer årets första limerick med anledning av denna tävlings avgörande i "buschen".

*En gladlynt påg från Adrarums
environger
Springer mycket fort många gånger
Men i dag var han väck
Och blev nästa näck
När en järnek fastna i hans kalsonger*

Avresa mot vårt hotell "Formula 1" i Birmingham där vi landade kl. 17.15. Det tog 45 minuter från TC.

Middag på IBIS hotell i närheten (fish and chips) och därefter blev det tidig i säng, åtminstone för oss "äldre". *Andra vandrade i riktning staden eller till staden och några hann även gå vilse på hemvägen när det så lämpligt börjat regna.*

Onsdag 2 november

Stort 50-årskalas

Det är 16 grader varmt när vi denna morgon sticker ut och letar "självfunnen" frukost, som ofta blev hittat på Mc Donald eller grannbyggnaden IBIS hotell.

Avresa mot tävling i Milford NNV Birmingham kl. 08.05 och efter diverse fellkörningar är vår buss framme vid TC kl. 09.45. Start från kl. 10.00 på en inte allt för upphetsande karta men med riktiga stigningar. Det man dessutom kommer ihåg mest var att det fanns hur mycket ormburkar som helst och dessutom ordentlig manshöga.

Graham Gristwood, från England, men tävlande för IL Tyrving, vann långa banan före Henrik Eliasson. Mellan plus vanns av **Per-Åke Nilsson**, mellan minus av **Rune Rådeström** samt den korta av **Eric Teteland**.

Efter tävlingen hittade många till "krogen" med stor lunchtallrik och gott öl. Andra hann även handla in dylikt med pryglar till att pynta till bussfest, men extra sladd vat tydligen inte till salu.

Det är dessutom en lite speciell dag i dag eftersom vår käre chaufför Ingemar Carlund fyller 50 år. Självklart var det stor uppvaktning efter tävlingen med sång och utdelning av presenter, som vi alla var delaktiga i. (Sången skulle här ha varit presenterad, jag har blivit lovad densamma på e-mail, men har inte erhållit den, tyvärr).

Noterar även att Ingemars "stadiga" födelsedagspresent är att han skall springa orientering denna dag. Det gjorde han och en 18:e plats på korta banan skäms inte för sig.

I samband med det stora födelsedagsfirandet börjar det att regna, men vad gör väl det när vi nu skall färdas 25 mil till nästa färja, den som går från Hollyhead, dit vi anländer kl. 16.40.

Under denna färd plockar Marlies fram en hel del, då menar jag en hel del cham-

pagneflaskor i vår buss med tanke på hennes och hennes makes stora dag. TACK !
Det värmdes i grävädret.

Vi avslutar 50-årsfirandet med en limerick:

*En beräst chaufför från Rävlanda
Med skogens djur sig ej blanda
Men på 50-årsdagen
Han tar sig i kragen
För att känna på skärmarnas anda*

*Från TC till färjan blir bussen pyntad till
bussfest, med julkulor, Hoff-affischer, glitterband,
sladdar och annat lämpligt. Festen drar i gång
ordentlig. För att anpassa sig till den höga
temperaturen tillämpas mycket lätt beklädning –
inget heltäckande här längre!*

Färjan "Stena Explorer" avgick från färjeläget kl. 18.30 och anlöpte irländska Dun Laoghaire kl. 21.00. Vi skulle ha varit framme kl. 20.10, men förseningen av överresan berodde på att den blev ganska dramatisk med något man kan kalla halv storm eller åtminstone styv kuling. Alltså inte kul att åka båt när man knappt kan sitta, än mindre stå eller gå. Att sedan äta under dessa förhållanden är rinte heller så trevligt.

IRLAND

*Fest på Pub
Och flera trevliga skubb
Däremot kan man parkera
Så framkomliga bilar kan bli flera*

Vi inkvarterades i centrala Dublin kl. 21.45 i fyra olika pensioner på samma gata. Själv hamnade jag tillsammans med några andra på "Villa Glen".

Inget mer att tillägga än att det fortfarande "gungar", inte på grund av champagnen utan av vågor, när man går och sussar, i god tid före midnatt, som vanlig.

*Granne till våra boplatser var en ÄKTA
irisk pup där vårt födelsedagsbarn hann
fortsätta firandet.*

Torsdag 3 november

Genuin Pubfest i Dublin

Frukost var inte aktuellt denna morgon heller eftersom vi skall upp i "svinottan", det vill säga kl. 05.00 för att sedan resa från Dublin kl. 06.00, eller rättare sagt så kommer vi iväg kl. 06.15 på grund av nedanstående limerick:

*Två utslitna gubbar från Frisene och
Söders SOL
I bussen de sitter på varsin stol
Men inte i dag
De sov med välbehag
Och hann sen inte använda Stomatol*

Anledningen till den tidiga avfärden är den att vi medelst buss skall förflytta oss cirka 12 mil norrut och in i Nord-Irland, där dagens första tävling skall avgöras.

Vis avresan är det 13 plus varmt och temperaturen håller i sig även om regnet snart dyker upp på TC. TC som ligger utanför Newry och vid "Kilbroney Park".

Under resan frapperas man att det inte finns tillstymmelse till gräns mellan Irland och dess nordliga grannland. Men man ser när man passerar gränsen, eftersom det här ligger en hel drös med växlingskontor.

NORDIRLAND

*Runo håller inte tiden
Trots att den är sent liden
Vi har brått till nästa chans
Kolla dine fåglor nån annanstans*

När vi kommer till Newry passerar vi en stor flod som är fortsättning på en havsvik, får åtminstone jag se något jag aldrig

(mycket tack vare att jag inte flyger och aldrig har varit i sådana trakter) sett förut. Nämligen EBB.

Tävlingen går i ett platt och öppet landskap för den korta banan. Detta betyder inte att det till att börja med är lätt att ta sig fram, snarare tvärtom. Mellan och långa fick sig däremot en ordentlig "dövning" i form av en stor höjd (även den svårframkomlig) eller ska vi kalla det sluttning.

Dagens segrare blev **Mats Troeng** på långa, **Trond Rønneberg** på mellan och **Kati Nemeth** på den korta banan.

Efter dusch (en enda herrdusch på TC) och lunch, även detta på TC var det så dags att sända iväg bussarna "hemåt" igjen, altså mot nästa tävling, strax utanför, eller i anslutning till Dublins stadsgräns.

Vi skulle ha åkt kl. 12.30 men kom inte iväg förrän kl. 12.40 på grund av följande.

Nu kommer det en limerick:

*En Ekeröbo känd för att hålla låda
Ville vilde fåglar skåda
När vi till arrangören farväl vinkat
Hade han oss försinkat
Bara för att titta på snäppa eller stare
eller kanske båda*

Nästa tävling gick i närheten av ett pampigt hotell och eftersom det fortsätter att regna lite smått är det ganska kallt på eftermiddagen.

"Killiney Hill Park" hette kartan, som var en 5.000-del och som vållade stora problem för många, framförallt när man från start skulle följa en väg, men det fanns ingen väg, bara en stenlagd stig (det var vägen). Endast en bana med varvning och med 145 meters stigning. I terrängen syns som vanlig de täta snåren och järnekarna.

Dagens två segrar tog **Lina Persson** och

Erik Andersson i dam respektive herrklass. Linas tid hade räckt till en 7:e plats i herrklassen.

Summering av denna tävling får bli: Mycket annorlunda och mycket rolig.

Tillbaka mot Dublins centrum kl. 17.00 och hemma efter att ha suttit i bilkö kl. 18.15.

Fest med middag på den genuint Irländska Puben "Ó Sheá s", bara ett par hundra meter från pensionerna och det skulle visa sig bli en mycket trevlig kväll med fin stämning och mycket god mat. Matutdelningen var lite speciell, men gick smärtfritt trots att vi var över hundra gäster. Man ropade helt sonika till sig ett bord i taget och alla hade fått sin mat på cirka 15-20 minuter.

På övervåningen fick vi beskåda eller prova på de typiska irländska danserna vilket var populärt och *våran Tiina stod i spetsen för det nordiska deltagandet*. Lika populärt var det även att besöka flere av de talrika pubarna.

Nattning på vårt rum, för de "gamla" kl. 23.30.

Fredag 4 november

Vattenfall både lodrätt och vågrätt

Börjar dagen med en limerick:

*En urban bussförare med en Setra-maskin
Blev tillfrågad av en guard i Dublin
Är du polis
Och gör på detta vis
Du parkerar som ett riktig svin*

Hur kommer detta sig? Jo, Dagen börjar som vanlig med frukost kl. 08.00 och det är meningen att vi skall åka till tävling kl. 09.00.

Under frukosten kommer det personer in och frågor om chaufförerna i en av bussarna bor här.

Svaret er nej, och letandet fortsätter. En av bussarna står nämligen på "stora" vägen utanför pesionerna och står helt klart i vägen för den livliga trafiken – och då menar jag livlig – på gatan. Bussen flyttas och vi kommer iväg till tävling kl. 09.05.

Det är gråmulet ute och omkring 13 grader varmt.

När vi närmar oss vår tävlingsplats ser vi att det har kommit en hel del vatten från skyn och det finns gott om översvämmade gårdarna och det porlar i vägrenarna. Vi blir dessutom varnade för en stor å som skall passeras. "Spring runt" och gå över just "på detta ställe", lyder ordren.

Vi befinner os nu i en stor dalgång i ett naturskönt område som heter Djouse, cirka 5 mil från Dublin. Man tar betalt för att komma in, kanske inte för att springa orientering, utan för att titta på det stora vattenfallet som ligger nära den sista kontrollen.

Att det är högt runt omkring är inget som därför blir överraskande. Långa banans 9,8 km har en stigning (enligt Mats Troengs höjdmätare) på 700 (!) meter. På mellan är det inte fullt så tufft och på den korta börjar man med stigning, men sen är det bara nerförsbacke.

Vinnare i dag blev **Mats Troeng** på långa, **Kjell Arild Karlsen** på mellan plus, **Gunnar Nerijus Jacobsen** på mellan minus och **Eric Tenland** på korta.

Regnet återkommer lagom tills dess att vi skall ge oss av mot nya mål, och det blir kl. 14.30.

På vägen mot båten är det dags för legendarernas årsmöte i en av bussarna. Detta avklaras utan problem under ledning av vice presidenten Bernt O Myrvold. Dessutom var det "provupptagning" av

eventuellt nya legendarer. Men vi ärrade legendarer däremot saknade var mutor från "prövofolket".

Någon frågor vid tillfälle vad O:et står för i hans namn ? Bernt svarar kort och snabbt: "Orientering".

Här kastar jag in en limerick:

*Några glada gubbar med
Stockholmsdialekt
På legendarmötet berusar sig med sekt
Om resan varit längre
Så hade inte trettio flaskor räckt*

Vi skall nu åka tillbaka till England och överfarten Dun Laoghaire – Holyhead går detta gång enligt planerna, det vill säga utan sjögång och vi byter land igen kl. 17.15.

ENGLAND IGEN

*800 spänn i pund
Räckte bara en liten stund
Regn i England ska det va
När man till en tävling ska*

Det är nu 45 mil till London och hotell "IBIS" i direkt anslutning till flygplatsen "Heatrow". Vi "landar" kl. 00.30. Sova !!!

Lördag 5 november

Legendarfest

Vaknar till sol och fint väder och cirka 10 grader på termometern.

Avresa efter frukost skulle ha skett kl. 08.00, men eftersom hotellets bomma rinte fungerade tillfredsställande så kom vi inte iväg förrän kl. 08.25 till dagens tävling.

Apropå, som jag berättade tidigare så bor vi precis intill Londons internationella flygplats och det tycks lyfta och landa plan varje minut under dygnet. Man kan tro att

man kan få svårt att sova, men alla rum var försedda med dubbla dubbelglasfönster, så det var inga problem.

Dagens tävling gick vid Deepcut, 3 mil söder om Heatrow på en karta som var rätt så detaljfattig och med ”platt” terräng och därmed ganska lettlöpt. En kontroll, åtminstone fanns den på korta, vållade store problem på grund av en extra, ej redovisad stig.

Dagens segerkransar gick till **Mats Troeng** på långa, **Oskar Ivarsson** på mellan plus, **Stefan Nilsson** på mellan minus och **Eric Tenland** på korta.

I väntan på start eller hemresa kunde man ta en promenad ner till en kanal där det låg en hel del husbåtar förtöjda. Även en handdriven sluss kunde beskådas.

Tillbaka till hotellet kl. 12.45. Och nu blev det aktivitet utöver det vanliga. De flesta av oss valde nämligen att resa med tunnelbana in till Londons centrum för att beskåda stadens kända sevärdheter. *Där handlades mycket så som kläder, pizza, reshandböcker för Palestina, Iran och andra resmål. Själv låg jag på ”sofflocket”. På tunnelbanan hann man träffa många trevliga människor, till exempel Josef Mohammed i vit kledning och med en resväska på 1 x 1 x 1 meter. Trots dom stora dimensionerna hade han ingen bomb att dela med vårt tunnelbanetåg, så alla kom levande tillbaka till kvällens stora evenemang.*

På kvällen var det dags för legendarmiddag med buffé och intagning av nya legendarer. Hela tolv stycken hade fått i hop rätt antal veckor för detta ändamål. Dessa var utan speciell ordning: Britt Forsell-Pirozzi, Kerstin Johansson, Margareta Sjöberg, Runo Edholm, Håkan Junfors, Dag Steinar Ragvin, Rune Carlsson, Jarl Magnus Berge, Eric Tenland, Mats Troeng, Urban Arnesson och Lennart Karlsson.

En trivsamt kväll var till ända, men det är roligt i luften. Väderleksrapporten siar om

mycket regn och ännu mer regn till morgondagen. Vi får väl se! I säng strax efter kl. 23.00. *Andra hann med att läsa in sig på Internet. Tiina, Kjell, Annika och Jarl Magnus med flera hann nästan dra igång en pyjamasfest.*

Söndag 6 november

Många segrar i regnet

Frukost kl. 06.00 och mycket riktig det regnar och det är 13 grader.

Bussarna gick vid tre olika tider till tävlingsplatsen i ett naturreservat som heter ”New Forrest” och som ligger ganska nära Southampton, cirka 12 mil söder om Heatrow.

Från samlingsplatsen var det lokal buss till start och mål. Startade man tidig var det dessutom den första bussen som gällde. När vi kom dit var det bara att vända igen och ta bussen tillbaka, ingen av oss hade nämligen fått veta att vår EMIT-bricka fanns att avhämta vid samlingsplatsen. Nåväl, ingen missade starten på grund av incidenten.

Det blev många svenska förvånande ansikten när vi kunde konstatera att det var 1081 startande på tävlingen, och det verkade inte som om någon stannade hemma på grund av ösregnet. Ett regn som, som förutspått höll på hela dagen.

Terrängen var ganska platt och detaljfattig med mängder av stigar. Dessutom var bannorna i allas förmenande väldigt lätta. Vid start kom det fram en dam till mig. Det visade sig vara Tracy Bluett från Australien, ett välkänt ansikte för många och hon har dessutom varit med på höstöst en gång. Tracy vann för övrigt W21-L.

Det var som alla vet och ni som inte vet, förstås ”riktiga” klasser på denna tävling, och vi fick faktisk i hop hela 15 segrare och jag skriver in dessa här utan klass: Richard Sjöholm, Gunnar Nerijus Jacob-

sen, Tiina Laas, Mats Troeng, Roy Fransson, Åke Wansölin, Dag Lorén, Sivert Axelsson, Sture Josefsson, Thure Lundberg, Ulla Engelby, Kari Timenes Laugen, Anita Junfors, Asta Sjöberg samt Brigitte Schmiedeberg. Lägg där till 11 stycken silvermedaljörer och 9 stycken bronsdito. 35 medaljörer alltså. Bra fasit, för att inte säga suveränt facit!

Som ni såg så vann **Mats Troeng** M21-L och hans kilometertid på 12,7 km var 5.00 minuter. Fantastiskt ! Ytterligare ett tecken på snabblopt.

Den bussen som skulle till Sverige gick kl. 12.00, buss 2 via flygplatsen med hemresande kl. 13.00 och vår buss – den sista – kl. 14.30. Självklart var det inte så mycket tack och avsked och detta berodde givetvis på vädret.

Hemma på hotellet kl. 16.30 och i morgon skall vi tillbaka till kontinenten så därför var det på sin plats att öppna ”tvättstugan”, det vill säga duschen.

På denna lediga kväll gjorde vi, några stycken ett besök på en engelsk pub i Heatrow. Det var fullt i matsalen och medan vi väntade på vår tur och drack en pint ”gudomlig dryck” lästes menyn igenom. Det billigaste vi hittade var spagetti för 150 svenska kronor. Alltså smet vi därifrån och hamnade på Mc Donalds istället.

Några gick till grannhotellet och spelade bowling och här kommer nu en limerick som utspelades där:

*I London Heatrow här för liden
Ett maktkamp utspelades bredvid en
En rafflande duell
Utan gnissel och gnäll
Advokaten gick segrande ur striden*

Snack på hotellet med folk som åt samma buffé som under gårdagen och så i säng, denna gång redan kl. 22.30.

Måndag 7 november

Med tåg under kanalen

Frukost kl. 06.30 och avresa kl. 07.15, vi skall nämligen passa en tid i Dover för ”underskeppning” till Calais kl. 10.28 och till Dover är det omkring 15 mil.

Det är molnfri himmel och omkring 15 grader.

På den engelska sidan av tunneln ”gjorde vi” ett köpcenter, som precis som allt annat i England var väldigt dyrt. Lite av ”turistfälla” kan man säga.

Kl. 10.30 lastades bussarna om bord på tåget som skulle föra oss till Calais i Frankrike. Väl därinne såg man bara grå väggar, så några vita klippor i Dover var det inte tal om. Man kunde däremot gå ur bussen under ”underresan”.

Vi kommer fram i ljuset igen i Calais kl. 12.05 (klockan är nämligen framsatt 1 timme). Nog känns det väl lite speciellt att få ha gjort denna resa?

FRANKRIKE

*Under vattnet till Calais
Men bussen har vi me
Överraskande skog
Hälften av snåren hade varit nog*

Vid en rastplats på väg till tävlingen fick vi dock se de vita klipporna fast nu låg de förstås på andra sidan kanalen.

Vi letade oss fram till TC efter en del missar i området runt Boulogne-Sur-Mer och staden d' Ecault.

Dagens karta blev en stor överraskning för att inte tala om terrängen. Kartan var ritad i 7:500 och var mycket detaljrik, bra med andra ord. Terrängen däremot har kunnat vara bättre. Denna dag bjöds vi nämligen på ”snubbeltråd”, snår och järnek så det

stod härliga till. Inte ett ben var orispat på de 76 startanda. Mycket speciellt, men roligt och framförallt annorlunda. Själv var jag tvungen att backa mig loss vid ett tillfälle.

Vinnare blev **Mats Troeng** på långa, **Göran Månsson** på mellan och **Eric Tenland** på korta

En limerick med anledning av dagens tävling:

*En arg orienterare i skogen i d' Ecault
Över revor och snår så förbålt
Han tänkte på saken
Inga taggar i baken
Jag får om stigar jag springer om
default*

Därefter bjöds det på superb fältmåltid i form av soppa, sallad, vin och kaffe.

Peo använde sig sedan av Annika Björk som översättare vid tacktalet till arrangörerna. Han pratade engelska och Annika översatte till franska. Nu undrar man varför han inte pratade svenska istället eftersom ingen kunde engelska, varken vi eller fransoserna.

Vi har nu när vi reser vidare kl. 16.30 cirka 46 mil fram till Luxemburg, där vi skall in- taga nattläger. Vi tror att vi är framme mot midnatt.

Under resan genom Frankrike och Belgien berättade Göran Ekebjär om dessa oroliga trakter som ideligen varit utsatta för krig. Sträckan mellan franska kusten och Liege i Belgien har varit viktig i alla stora krig, dels för Napoleons krigande och dels för både första och andra världskrigen.

Vi hittar hotell "Mercure" i staden Eshe- Alzette kl. 22.45 och kommer i säng runt midnatt efter att suttit i hotellbaren och språkåt under någon timme.

Denna dag har vi också vaknat i England, tävlat i frankrike, åkt genom Belgien och vi sover i Luxemburg.

Tisdag 8 november

Frode i fototagen

*Lasse gillar äta ägg
Men gulan hamnade i hans skägg
Frode ingen blix i skogen
Men väl avvänd på krogen*

Frukost kl. 06.30. Det skall bli två tävlingar i dag och det ser ut att bli sol och fint. Och för att gå händelserna i förväg så blev det en toppendag med flödande sol och cirka 20 grader.

Redan här kommer en limerick:

*En orienterare från Snättringes djupa
vildmark
Skulle äta frukost för att bli stor och
stark
Ägg är gott
Men det var rått
In i kokkunsten hans Barbro må ge
honom en spark*

På frukostbordet fanns det massor av ätbart, bland annat ägg och en **äggkokningsmaskin** (tips inför packningen nästa år), något som Lars Cederus missade.

Kl. 08.20, 20 minuter försenade kom vi iväg, mest tack vare eller på grund av att Åke Wansölin försov sig för andra gången under resan.

BELGIEN

*I Arlon i Belgien
Blev det sommar igen
Och på Lidl fanns det sprit
Billig, åk tillbaka dit*

Dagens första tävling går i Belgien, i Arlon. Men, det är ingen längre bit att åka, det är bara omkring 3 mil.

Det var lättsprunget från den skolan där TC var beläget och det var ett strövområde med många stigar och inga höjder. Det största problemet för de först startande kom direkt efter start då man sprang rätt in i ett "Gunnebostängsel". Vad göra? Hoppa över eller hitta en öppning? Svaret var enkelt, grinden som man kom till var olåst, bara att öppna och köra vidare.

Kilometertiden för segraren på långa banan, **Mats Troeng** var 5,41 min. Damernas långa vanns av **Susanne Lüscher**, korta herrar av **Gunnar Nerijus Jacobsen**, och korta damer av **Christine Edenbrandt**. Endast två banor alltså.

Nu följde en del aktiviteter. Bland annat så skingrades folk till olika inköpsställen för att fylla på sina vätskeförråd, där en hel del "klipp" gjordes av starkare varor, medan andra helt sonika solade sig framför sina orienteringskläderstorkställningar. Långt ord!

På väg till nästa "race" kl. 13.15. Vi skulle nu tillbaka till Luxemburg.

Efter, som vanlig, lite felåkning kom vi fram till SAMMA STÄLLE som vi var på år 2001, då vi här gjorde vår första tävling på väg mot Spanien. Mycket riktig samma startplats, samma karta, dock reviderad, men troligen inte samma banor. Ingen större klass på 5:000-delskartan, men många fick sig ett nytt land.

Segrarna var nästan samma personer som på förmiddagen, det vill säga att **Susanne Lüscher**, **Mats Troeng** och **Gunnar Nerijus Jacobsen** vann igen. Den enda som inte upprepade sin förmiddagstriumf var Christine Edenbrandt, som denna gång fick se sig besegrad av **Ulla Engelby** på korta dambanan. Mats kilometertid var denna gång 5,21 minuter.

Innan avfärd från tävlingen hann man handla på det lokala köpcentret, och busschauffören i den gula bussen hann tänka ut att den sovjetiske flaggan som hade varit på samma plats i 9 och ett halvt dygn hade börjat vålla skada på bussen. Desamma hade julkulorna och julglittret och absolut Hoff-affischerna samt Diff-Lasse, sammanställningen för Linné-grabbarna. Alla dessa skadefrämjande artiklar var från nu ABSOLUT förbjudet!!! Längre österut, sett i förhållande till styrande regimer, kom vi aldrig på denna 38:e HÖ-resa.

Hemåt till hotellet, som låg nära kl. 16.15 för dusch och avkoppling innan kvällens övningar.

Dessa bestod i att leta reda på ett bra matställe. Sagt och gjort, men först dansade vi in på en bar för att avnjuta en "gudomlig gul dryck". Här fick vi tips på olika ställen och vi traskade iväg. Det hela slutade med att vi inmundigade vår middag på vårt eget hotell. Men en liten promenad i stadsidyllen fick vi i alla fall.

Sovning, efter diverse småpratande i hotell-lets bar kl. 23.30.

Frode och Jarl Magnus *hade denna dag rum med balkong ut mot stora torget. Dessamma hade Magnus Fransson från Ärla. Frode lyckades testa sin nya blyxt. Då även Magnus kom på att han skulle testa blyxt två våningar över norrmännen blev dom lokala thejerna arga och ringde polisen. Därför blev det polisutryckning in i hotell-lets rum. Till norrmännen som var på fotograferingshumör denna kväll och därför skrevs följande limerickar:*

Vår vän Frode såg skön Konst på öppen gata

Han tänkte: Dom där var inte lata

Han tog fram sin fina apparat

Och började fota så kavat

Men det slutade med "persona non grata"

Och denna dagen till ära:

*Två norrmän på hotellet i Esch
Fota flickor a lá mode depeche
Men då kom polisen
Och beslagtog bevisen
De skulle ej använt flash*

Onsdag 9 november

Många "Löw" i Feldkirch

Efter frukost var det avresa mot Österrike kl. 08.10. Vi har nu drygt 33 mil att åka till dagens tävling i franska Mulhouse, nära den schweiziska gränsen.

Det är samma väder i dag, det vill säga en molnfri himmel, men så här på morgontimmarna är det bara 10 grader och frost på gårderna. Men värmen kom senare.

FRANKRIKE IGEN

*OL-seger till Troeng
På detta har man kunnat satt en peng
Snabbmat på varuhus
Därefter vinrus*

Vi kommer till TC, som ligger vid en stor idrottsanläggning med flera gräsplaner. Dessutom finns här en ridanläggning.

Dagens karta var rätt grön, men god och med bra tryck. Terrängen hade bra framkomlighet och med en del kurvor. Långa banans 9,3 km hade 250 meters stigning, men trots detta var kilometertiden under 6 minuter.

Segerkransarna i dag gick till **Jan Troeng** på långa, **Susanne Lüscher** på mellan dam, delad krans mellan **Terje Gudbrandsen** och **Göran Månsson** på mellan herr, **Kati Nemeth** på korta dam och **Eric Tenland** på den korta herrbanan.

Efter avslutat värv så packades vi in i bussarna för att försöka hinna till ett matställe

som man skulle stänga tidig, men vi hann. Vi hamnade vid ett varuhus och dess cafeteria och det gick snabbt att bli severad. Snabbt och gott och ordentlig med mat.

Kl. 16.25 var vi på väg igen, mot vinprovning i Orschwihr, 3 mil från Mulhouse. Vi erbjöds att smaka på deras skördade och lagrade vin, för min del står jag dock gärna över vindrickat. Jag tror inte heller att man fick sälja speciellt mycket, för det var väl därför vi var där ? Eller ?

Kl. 18.15, det är mörkt ute, är det 25 mil till Feldkirch i Österrike. Vi tar vägen över Zürich, eftersom folk skall hämtas vid flygplatsen.

Den andra bussen tar en väg som gör att det skrevs en limerick angående denna etapp.

*En ung busschaffis från Lister
Fick anledning att va bister
Men med hjälp av GPS
Hans vägval till Feldkirch blev en success
So miss GPS is really his sister*

ÖSTERRIKE

*Leta "Löw" är inte lätt
Tredje gången kom vi rätt
Populärt att käglor rasa
Ingen kvar till andras fasa*

Feldkirch är väl för oss svenska idrottsmän mest känt för att man har ett bra hockeylag där bland annat Bengt-Åke Gustavsson (nuvarande svensk förbundskapten) och Jonas Bergqvist spelat. Man har även vunnit europacupen i hockey.

Vi skulle inkvarteras på hotell "Löwen". Det var bara det att det fanns fyra "Löwen" i staden och vid det tredje stoppet kom vi rätt, så efter en viss tids letande kom vi fram kl. 23.00 och då väntade en treättersmiddag. Därefter i säng.

Denna dag har vi varit i fem länder: Vi sov i Luxemburg, tävlade i Frankrike, reste genom Liechtenstein och Schweiz och skall sova i Österrike.

Torsdag 10 november

Stads-OL med "hissmiss"

Vaknar kl. 07.00 till dimma och en temperatur på runt 10 grader, men kl. 10.00 kom den, solen !

Kilometerlång promenad till TC från hotellet till tävling, som avgjordes på en karta som helt saknade kurvor. Men visst borde det ha funnits någon eller några, eller hur ? Kartan var även detaljfattig. Enligt några även en del konstiga kontriollpunkter, men det tar vi med en klackspark. En hel del skolbarn var på plats och detta lyser alltid upp i tillvaron lite. Det har inte varit så gott om lokala löpare under resan, förutom i Southampton förstås.

Vi fick en del segrare i dag också, eller rättare sagt två, eftersom detta var antalet banor. **Jan Troeng** (har tagit över brorsans segerroll) vann långa och **Rune Carlsson** korta banan, 69 år gammal.

LIECHSTENSTEIN

*Fursten sitter nog och tittar
Om vi alla kontrollerna hittar
Marlies for fram som ett jehu
Och slog mej...de du*

Kl. 14.00, efter lunch på "Löwen" bar det av till Liechtenstein för stadsorientering, en tävling som var signerad Peo Bengtsson och Roland Ofrell, tack för det ! Många fick tack vare Peos initiativ ett nytt land att spara på.

Norrmannen Ingvar Bråten som samlar länder flitigt som få hann fram i rätt tid till at knappa in på vicepresident Myrvolds ledning med ett land.

Start kl. 15.15 på taket av ett parkeringshus och med varvning på detsamma. På bästa publikplats satt kanske fursten och tittade på oss från sin borg, i den storslagna slutningen ovanför staden Vaduz. Det är soligt och fint men rätt kyligt på eftermiddagen.

Kanske blev det en bra "genomkörare" inför Venedig på söndag, eller hur Marianne Thorsson som jag tyckte mest sprang och tittade i skyltfönstren.

Vinnare på de två olika banorna blev **Jan Troeng** på långa och **Olle Olofsson** på korta.

Egentligen ska jag innta skriva det som nu följer, men jag kan inte låta bli. Det förhöll sig nämligen så att Marlies Carlund sprang sitt livs första orientering. Hon kan inte kompassen men orienterade hela tiden genom att titta var furstepalatset låg....och hon slog mig !
Bara att gratulera !

Georg Larsson – "Jojje" – försökte sig på en "Grazare", det vill säga att åka hiss. Men i år lönade det sig inte, det snarare försinkade den snabbfotade SOL-ynglingen.

Angående ovanstående kommer här en limerick:

*Det var en SöderSOLskis i Vaduz
Som av OL-konkurrenterna ville göra mos
Men på banans 10:e kontroll kom missen
Då han på väg dit fastnade i hissen
Nu sitter han där lite röd om sin nos*

Hemma på "Löwet" igen kl. 17.30 och på kvällen avåts det pizza på en italiensk restaurang i staden.

Vissa, bland annat jag, dundrade ned i sängen kl. 23.00, medans andra spelade "Kägelbahn" (bowling) till långt in på småtimmarna, medan andra åkte 8 km i taxi till

jättepuben och festplatsen WERKSTATT någonstans i dimman. På Werkstadt var cocktail-glassen lika stora som schweitziska mjölkglas och kobjällror. Dom som inte upptäckte dem samma kväll kunde under fredagen (och lördagen) efterhand resonera sig fram till detta faktum.

Fredag 11 november

Sista natten med gänget

Dimmig och lite kyligt, men det ser ut att bli en fin dag igen när dimman lättar.

Efter frukost vid pass kl. 07.30 har ortsbefolkningen redan intagit sina platser i baren och redan fått något att dricka, och då talar jag inte om juice.

Vid 9-tiden skiljs våra vägar. En buss går in till Zürich för att bese Teknoramautställningen medan andra tar en tur in till Feldkirch för att "göra stan". Där var det liv och rörelse i form av någon form av karnevalståg m.m.

Kl. 09.30 har kvarblivna HÖ'are intagit sina platser i baren och redan fått något att dricka, och då talar jag inte om juice.

Det fjerde gänget låg helt sonika kvar i sina sängar och laddade för eftermiddagens race.

Bussen avgick mot Schweiz och Winterthur kl. 12.00

SCHWEIZ

*VM-kartor med all glans
Äntligen, här skogen fanns
Marlies tycker vi ska kunna
Joddlå så vi fort kan "runna"*

Arrangörer denna dag var familjen Pedersen-Lüscher och man hade valt att lägga densamma på 2003 års lång-VM-karta i Winterthur. Den bjöd på tuffa stigningar, speciellt på den långa banan (330 meter)

och så grönt och grejer som vanlig. Men en helt annan terräng mot vad vi tidigare hade kutat runt i.

Tiderna blev ganska långa speciellt för vissa. Segrareb denna dag blev **Daniel Schnei-der** från Schweiz på långa före Jan Troeng. På mellanbanan segrade **Lars Olofsson** och på den korta hade **Gunnar Nerijus Jacobsen** den snabbaste tiden.

Här lägger vi in en limerick med tanke på Frode Konsts bravader i skogen. Hans tid var 2.21.13:

*En konstnärlig norrman i Eschenberg
Ville springa långt upp och ner i berg
Men tiden gick fort
Och vår norrman kom bort
Ej lätt att på karta välja rätt färg*

Vi kom hem till hotellet igen kl. 18.00 och ikväll är det dessutom den sista gemensamma måltiden under resan. Den andra bussen (den med Frode) äntrade hotellet kl. 19.15.

Middag, samvaro med försök till dans och sedan "Kägelbahn" till fram på småtimmarna som vanlig.

Själv går jag i säng med halsont kl. 22.30

Lördag 12 november

Joddlarkurs är bra i Schweiz

Frukost kl. 06.30 och avresa mot nua mål kl. 07.40. I dag är det 50 mil att åka till Venedig med uppehåll för tävling i Tesserete, i kantonen Ticin, utanför Lugano i södra delen av Schweiz. Behöver jag säga att vädret är alldeles strålande, men det är minusgrader när avresan påbörjas. Dessa förbyttes under dagen mot nästan "kortbyxväder.

Under resans gång hade Marlies en joddlarkurs med oss. Man sjunger helt enkelt följande:

”Krokodil å du å ja, rulla dig iiii dyn”.
Man skall gå UPP på i:et.

Vi beser en fantastisk natur, inget annat att vänta på väg mot S:t Bernadino och dessutom som sagt, en klarblå himmel. Toppar på över 3000 meter kan beskådas.

Bernadinotunneln, en av många tunnlar, är nästan 7 km lång. Väl ute ur den så började nedfarten mot Lugano på serpentinvägar.

I Tesserete arrangerades i juni i år junior-VM och det är på den kartan vi skall tävla. Kanonterräng med kastanjskog och tuffa stigningar bjöds det på. Som vanligt var det långa banan som fick den värsta ”duvningen”. Vår svensk-schweiziska familj har åter hand om arrangemanget, inte bara de äldre utan även barnen Rasmus och Robin hade stor del i de två sista dagarnas tävlingar.

Dagens segrare heter **Tomas Stenström** på långa banan, **Lars Olofsson** på mellan och **Jan Petter Laugen** sprang snabbast på den korta banan. Min hals gjorde att jag ej fick stifta bekantskap med terrängen.

Däremot fick jag och chefschauffören på den andra bussen Johan Johansson mottaga varsin engelsk Worldcupjacka samt en T-shirt under publikens stora jubel. Vi hann även med att innta några av Marlies varma mackor samt en Irish Coffie i det härliga vädret.

Kl. 14.00 åker vi för sista gången under denna resa söderut de 35 milen till Mestre, förstad till Venedig där vi skall slå läger och ladda inför Venedigtävlingen.

Den biten, inklusive matstopp gick bra (utom för mig själv), och vi var framme kl. 19.00.

ITALIEN

*I Venedig ska man springa
Fort så man med bussen ska hinna*

*Några flyger, andra ej
Utan biljett blir det ståhej*

Här kommer en limerick angående matstoppet:

*En mycket hungrig orienterare från
Värmdö
Ställde sig längst fram i en pizzakö
Men det blev mycket trist
För kassörskan sa ”ställ dig sist”
Hans ansiktsfärg blev mera blå än röd*

Förklaringen är att när det blev min tur så stängde utspiserskan och hänvisade till en annan kö. Jag fick min mat ändå, det fanns nämligen flere restauranger på ”matstoppet”. Runo försökte betala med ICA-kort och det gick inte heller så bra.

Många gick ut i Mestre för att fylla på depåerna inför morgondagen, men inte jag själv, jag låg hemma med min inflammerade hals. Tidig sovning alltså !

Söndag 13 november

Inget flyg här inte

Så kom då dagen som många sett fram emot, den att få tävla i Venedig, för några för första gången.

Frukost kl. 07.00 och så som vanlig tåg in till staden på vattnet och sedan den sedvanliga 40-minuterspromenaden genom staden och alla dess sevärdigheter, såsom Marcusplatsen, Dodge-palatset, Rialtobron, Suckarnas bro med flera, ut till den numer välkända sporthallen. Promenaden går dessutom rätt igenom tävlingsområdet.

Vädret var tyvärr ganska grått och mulet, men vi klarade oss båda från regn och översvämning.

Resultatmässigt gick det bra, som vanlig är man beredd att säga. Tre segrare i form av Maud Sundén i D55-, Torill Svendsen i

D60- och Anders Berglund i H60-. Tre silverplatser och lika många brons roddes också hem. Lagtävlingsseger blev det också.

Apropå OL i staden kommer här en limerick:

*En höstöstdebutant från Ulvsundasjöns stränder
Skall springa i Venedigs gränder
Men kan ni tro
Han tog fel bro
Boutiqueägarinnan stirrade förvånad på
hans länder*

För oss blev det ”vattenbåt” (ett legendariskt uttryck, framfört av Ulla Engelby för en del år sedan) hem, det var bara det att vi gick av vid busstationen istället för vid järnvägsdito. Mitt fell.

Kl. 14.55 lämnar vi Mestre för att åka den 140 mil långa resan, och då har vi kommit till Köpenhamn. En hel del personer hade då lämnat oss för att passa på att lufta vingarna istället.

Här kommer lite jämföresetider vad gäller avresor från Mestre. År 2000 gick avresan kl. 14.45, 2001: 15.15, 2002: 14.40 och 2003: 14.40.

Vi hade kommit iväg 15 minuter tidigare i år om inte Olle Öberg gått vilse från järnvägstationen till hotellet.

Efter att ha ”rotat sig” i den andra bussen, några av oss blev nämligen ”inkörda” i densamma hann vi resa ungefär en dryg timme då bussens telefon ringer. Samtalet kommer från flygplatsen och från passagerarna Hans-Ove och Erik Skogh samt Tont Millbrant som inte kom med planet.

Samtidig som vi ofrivilligt blev parkerade vid en mack för att vänta in de strandsatta, som kom i taxi för att åka buss hem, börjar Roy Fransson att jaga runt i bussen i jakt efter sin Venedig-karta. Han letade över-

allt, alltså överallt – utom i sin egen rygg-säck.

Limerick angående denna episod:

*Karta från Venedig är bra att ha
Den får ingen annan ta
Från att ha varit väck
Hittades den i egen säck
Att lägga densamma i bagaget är bra*

När de tre nykomlingarna efter en stund och några hundralappar fattigare böt från taxi till buss fick vi höra versionen till flygmissen.

Alla tre hade köpt biljett en så kallad ”Roudtrip” och visade glatt upp biljetten i insläppsspärren. Men tyvärr fanns de inte med på passagerarlistan. Så här förhåller det sig: Man hade inte avrest på utresan, alltså inte brukat sin biljett då. Därför hade man tagits bort ur registret för återfärd också. Summan av kardemumman blir då att, om du beställer en ”Roundtrip”, och bara tänkar åka en väg, börja då med att boka den väg du ämnar att åka. Krångligt. Men så är det.

Apropå detta så kommer här en limerick:

*Tony och ett par från Österfärnebo
Skulle flyga hem må ni tro
Men på något sätt
Hade man inte bokat rätt
Nu ska de istället i bussen få bo*

Milano, Bolzano, Brennerpasset, Europa-brügge, Innsbruck och kvällsmat i norra Österrike innan bussen verkligen blev sov-buss.

Måndag 14 november

Sova sig genom Tyskland

Färd genom den tyska natten med snusande och ssnarkande medresenärer och så

plötsligt så var vi i Rostock kl. 17.00 och hann med soluppgång framför det lokala kolkraftverket (eller liknande). Vi hade däremot gott om tid innan färjan skulle gå kl. 09.00. Den andra bussen fanns även den i närheten, det vil säga, att den fanns vid en annan "Tax-Free-shop" än den vi stod parkerad utanför.

Eftersom man redan har tre-fyra stora väskor att bära på så finns inte så mycket plats för inköp av destillerade drycker samt "gudomlig gul dricka", om man inte bor i Skåne förstås och har hämtning vid bussen.

"Kronprins Frederik" avgick i tid, en suverän frukost inntogs på båten, men undrar förresten om det inte finns pannkakor i Norge, Frode rensade nämligen det fatet, och så var vi i danska Gedser kl. 10.40.

Släppte av de "ofrivilliga" bussresenärerna, de vägrar tydligen att åka tåg, vid Kastrup, och så stannade vi i Lund kl. 13.45 och resan med buss var slut för stockholmarnas med fleras del.

Dryg väntetid i Lund eftersom vårt tåg till stockholm skulle avgå kl. 16.28 och väntas in till huvudstaden kl. 20.40.

Vi har landat !!!!

Tack

Tack Peo och alla andra busschefer.
Tack alla chaufförer, ingen nämnd, ingen glömd
Tack Marlies för mackor och dricka under hela resan
Tack Olle Öberg för trevligt rumssällskap
Tack alla ni andra
Tack !

Avslutning

Någonstans hade jag präntat ner hur många mil vi åkte, men jag hittar inte detta, men det borde ha varit runt 700, rätta mig om

jag har fel.

En trevlig och annorlunda resa, trevlig tack vare alla glada och förväntansfulla människor och annorlunda tack vare den nya oanvända resrutten.

Att vi var så många som 130 personer gav sina spår, man lärde väl inte känna alla, jo jag gjorde det, jag har varit med alldeles för länge, men klanske inte de som gjorde sin debut i år.

Däremot så fungerade utspisningarna till samtliga väldigt bra, och även tävlingarna, jag tänker på startdjupen. Detta skall vi tacka EMIT och SportIdent för. Inte en massa tråkiga startlistor här inte.

Strax kommer du att läsa hur Peo har tänkt sig 2006 års resa, då är vi nämligen tillbaka till det som verkligen är höstöst – året efter skriver vi 2007 (åtminstone i Norden) och då är det klart för resan runt "lilla sjön" (läs: Svarta Havet).

Det kommer här till sist några ytterligare limerickar:

Den första är skriven om mig själv och tar upp min alltför hessa sångröst, de övriga har Runo "Pippi" Edholm som huvudperson och hans evinnerliga fågelletande:

*En Värmdökis med något hes röst
Med ekivok sång om könet med bröst
Till slut fick vi höra hans visa
Den där om kåta Lisa
Och kiullen som i hennes sänghalm sökte
tröst*

*En känd man från Solna
Stod ofta med blicken bland molna
Men han hade inget för de
För trots senilsnöre
Han hade lämnat brillorna att förkolna*

*En man från Ekerö vill sitta
Längst fram för att titta
Plötsligt hittade han en*

*Men det var Marlies ben
Kan man lite längre upp få betitta*

*En man från Solna ses irra bland granar
På bussen sitter han och spanar
Men det kan kvitta
För det enda han hitta
Var två flygande svanar*

*En glad charmör från Stenhamra
Ville gärna en norsk pike charma
Så raskt bytte han buss
Men ännu tyvärr ingen puss
Så han får väl bland fåglorna vandra*

Gustavsberg i december 2005/
Januari 2006

Janne Dahlgren